

Întoarcerea Pisicii asasine

EDITURA PARALELA 45

Redactare: Mihaela Pogonici
Tehnoredactare și DTP copertă: Mihail Vlad
Pregătire de tipar: Marius Badea

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

FINE, ANNE

Întoarcerea pisicii asasine / Anne Fine ; il. de Steve Cox ; trad. din lb. engleză de Laura Poantă. - Ed. a 2-a. - Pitești : Paralela 45, 2019
ISBN 978-973-47-2908-1

I. Cox, Steve (il.)

II. Poantă, Laura (trad.)

821.111

The Return of the Killer Cat
Anne Fine

Text copyright © Anne Fine, 2003
Illustration copyright © Steve Cox, 2003
All rights reserved

Copyright © Editura Paralela 45, 2019

Prezenta lucrare folosește denumiri ce constituie mărci înregistrate, iar conținutul este protejat de legislația privind dreptul de proprietate intelectuală.
www.edituraparelela45.ro

ANNE FINE

**Întoarcerea
Pisicii asasine**

Ediția a II-a

Ilustrații de Steve Cox

*Traducere din limba engleză de
Laura Poantă*

Editura Paralela 45

Alte cărți de Anne Fine
apărute la Editura Paralela 45:

Rochița lui Bill

Jurnalul unei pisicii asasine

Răzbunarea pisicii asasine

Aniversarea pisicii asasine

Crăciunul pisicii asasine

Pisica asasină pleacă de acasă

Pisica asasină se îndrăgostește

CUPRINS

1. Începutul	7
2. Casă nu așa de dulce casă	13
3. Greșeală!	21
4. Blocat în copac	27
5. Geniu!	35
6. Iar m-a prostit	43
7. Buf!!!	47
8. Pisicuța mică și drăguță	53
9. Smotoceala	63
10. Deznodământul	73

1 ÎNCEPUTUL

BINE, BINE! N-aveți decât să-mi dați o bătăiță peste labele mele mici cu blană moale. Știu, am dat-o în bară.

Rău de tot!

Și, fie! Trageți-mă de coadă! Teribilul val de crime al pisicii singuratice!

Hai, spuneți odată, ce aveți de gând să faceți?

Să-mi confiscați castronul cu mâncare și să-mi spuneți că sunt o pisicuță rea?

Dar noi, pisicile, nu suntem *făcute* să dăm târcoale precum câinii, să ascultăm

tot ce ni se spune și să vă privim cu devoțiune în ochi, întrebându-ne dacă nu e vreun papuc prin preajmă, ca să vi-l aducem.

Noi, pisicile, ne vedem de viața noastră. Mie îmi place să-mi văd de viața mea. Și dacă e ceva ce nu pot suporta, e să-mi

irosesc zilele și nopțile când familia e plecată în vacanță.

— O, Tuffy! mă smotocește Ellie, dându-mi Marea Îmbrățișare de Rămas-Bun. (Am clipit rece către ea, ceea ce înseamnă: „Ușurel, Ell! Stai blând cu îmbrățișarea, dacă nu vrei să capeți în schimb Marea Zgârietură.“) O, Tuffy! Vom fi plecați o săptămână întreagă!

O săptămână întreagă?! Ce cuvinte vrăjite! O săptămână întreagă în care să mă tolănesc la soare în rondurile de flori fără ca mama lui Ellie să țipe:

— Tuffy! Pleacă de-acolo, îmi strivești florile!

O săptămână întreagă de leneveală sus pe televizor, fără nesfârșita ciondăneală a tatălui lui Ellie:

— Tuffy! Mută-ți coada! Se bălângăne fix în fața porții de pe terenul de fotbal!